

ове претпоставке о њиховом учешћу у убиству, многа обавјештења која је добила комисија од својих извјештача чине их више него сумњивим. Да би се могло између њих издвојити кривце од свједока, потребно је да истрага заврши свој посао како би се могло изићи пред суд.

Крај анкете биће строго изведен у кругу мјешовите комисије и обавјештавајући Вас о томе ја Вас молим да вјерујете у моје искрено пријатељство.

8. Тешрини-сани 1290.

(М. п.) Есад Абубећир
Саами

„ДА ЛИ ЈЕ ОБЈАВЉЕН ЧУЛИЋЕВ ПРЕВОД „ГОРСКОГ ВИЈЕНЦА“?

Д-р Х. П., из Скопља, знајући за белешку у Подунавци од 13 фебруара 1848, која гласи: „Професор србског језика у Пловачкој академији у Трсту, г. Чулик, превео је на италијански језик познато дело нашега славнога владике „Горски вијенац“ и дао га је већ штампати“, пошто је прегледао мој попис превода Г. в. на страним језицима (Прилози стогодишњици Горског вијенца, Београд 1947, 24—28), и није тамо нашао „Чулићев превод“, поставио је горње питање у цетињском часопису *Стварање* за 1947, стр. 470, па каже: „Из Скопља, са доста скромном библиотеком, којом располаже Универзитет и Народна библиотека, нијесам могао то утврдити. Можда друге веће и богатије библиотеке у земљи имају овај Чулићев превод“.

Према овоме могло би се поставити питање зашто у моме попису превода Г. в. нема „Чулићева превода“. Ево зашто:

1) **Најгебауер** је био код Његоша на Цетињу 1850 и видео се са њим у Хицингу 1851 (**Медаковић**, 121). Он је 1851, у своме делу „*Die Süd Slaven*“ споменуо превод **Јакова Кјудине**, који је познат као први превод Г. в. на италијански језик (**Коло**, 1901, 447). Тамо се ни једном речју не говори о неком другом преводу на италијански језик.

2) Уредник **Кола**, **Дан. А. Живаљевић**, у своме чланку „Његош у талијанској књижевности“ (**Коло** 1901, 445—448), каже: „Чим је Горски вијенац“ угледао света **Јаков Кјудина**... одмах се латио да га преведе на талијански“. И ту се ништа не спомиње о „Чулићеву преводу“.